

at der stod en Folkevillie bagved, naar der i en Kommune bestemmes, at der ikke maa udskænkes Spiritus i Kommunen, da vilde jeg intet have derimod, og jeg vil henstille, om der ikke er en Mulighed for, at der fra Udvalgets og Mindretallets Side til tredje Behandling kan fremkomme et subsidiært Forslag i den Retning. Naar jeg siger en virkelig Folkevillie, tænker jeg paa et Flertal af Kommunens Indbyggere eller, som det mindste, jeg kan gaa med til, 45 pCt., saaledes som der i Grundloven forlanges ved Folkeafstemninger om Grundlovsændringer; men jeg betoner udtrykkelig, at 45 pCt. er det mindste, jeg vil gaa med til. Derimod ser jeg ingen Ulykke i, at en mindre Del af Kommunens Indbyggere kan fremkalde en Folkeafstemning, hvis man blot faar faste Regler, der sikrer, at der ikke vedtages noget, som der ikke staar en virkelig Villie bagved. Det er jo noget, man ser rundt omkring i det praktiske Liv, at selv om man forlanger en Majoritet for Gennemførelse af et Forslag, kan et Mindretal dog kræve, at Forslaget kommer til Behandling. Som Forslaget er affattet, forstaar jeg imidlertid ikke, hvorledes Flertallet eller Udvalgets Formand kan udtale, som det ret tydeligt er sket, at man ikke her i Landet vil være med til et Forbud, medmindre der staar en stærk Folkevillie bagved. Hvad er det da, man gør her? Med nogle smaa Tal rundt om i Kommunerne kan det lykkes at faa tørlagt den ene Kommune efter den anden, saaledes at man paa denne Maade lusker et Forbud igennem, uden at der i Virkeligheden staar nogen Folkevillie bagved det. Det kan disse Kommuneafstemninger bruges til, og det haaber jeg, det høje Folketing vil modsætte sig.

Som det 6te Hovedpunkt vil jeg endelig gerne nævne § 43, som omhandler Erstatningerne. Denne Paragraf taler for sig selv, og Flertallets Stilling er her af en saadan Art, at det forekommer mig, man ikke behøver at anvende mange Ord paa den Form, som Udvalgets Flertal giver denne Paragraf.

Efter at have omtalt disse Hovedpunkter vil jeg blot gøre en Bemærkning til Mindretallet under Nr. 23 og 24, det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller. Jeg mener ikke paa det nuværende Tidspunkt at kunne følge det ærede Medlem, idet jeg tror, at de Konsekvenser, som det ærede Medlem frygtede, kan fremkomme, hvis man foretager de Ændringer, det ærede Medlem stiller Forslag om, men jeg vil vente med at tage endelig Stilling, indtil den højtærede Indenrigsminister har udtalt

sig herom. Jeg skal med disse Bemærkninger — idet jeg paa de andre Punkter i alt væsentligt kan henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra Mindretallets Ordfører — anbefale det høje Ting at stemme for Mindretallets Ændringer paa de Punkter, jeg her har omtalt.

Vesterager: Det er nødvendigt for mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de stillede Ændringsforslag. Jeg kan selvfølgelig i det hele og store henholde mig til Ordførers Omtale af de enkelte Paragraffer, men der er nogle almindelige Bemærkninger, jeg gerne vil have Lov at fremsætte her. Det Lovforslag, som vi nu her behandler, bestemmer Retningslinierne for Spiritustrafikken her i Landet. Det er ikke en Kamp imod Personer, det ønsker jeg at sige. Det er heller ikke nogen Forbudslov, som i den Forstand griber ind i det enkelte Menneskes personlige Frihed. Derfor vil jeg lade denne Kamp være ude af Betragtning. Det, man her kan komme til at strides om, er et Princip eller et System. Hvis man har indført et System i Samfundet, som man føler virker uheldigt, er det jo ikke mere end rimeligt, at man tager det op til grundig Drøftelse og Prøvelse, og saa har man Lov til at gaa løs paa dette System og se at faa det forandret. Det har altid været Lovgivningsmagts Opgave. Jeg mener nu, at det er af saa stor samfundsmæssig Betydning at faa hele Spiritustrafikken ordnet paa en god Maade, at det er et Arbejde værd, og det har efter min Mening en saa stor Betydning, at man ikke bør spare sig nogen Ulejlighed for at komme til et heldigt Resultat. Jeg vil altsaa betragte Lovforslaget ud fra et virkeligt Samfundshensyn.

Vi har tidligere her i dette høje Ting stemt om et lignende Lovforslag, og da blev det vedtaget nærmest i den forandrede Skikkelse, som det nu foreslaas ført tilbage til. Det, som Striden drejer sig om, er særlig Grundspørgsmaalet om Forhandling og Fordeling af stærke Drikke, om Retten til Udskænkning af stærke Drikke paa Søn- og Helligdage og om Kommuneafstemninger og endelig om Erstatninger, naar en Bevilling ikke fornyes. Det er ogsaa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem, der talte lige før mig, særlig dvælede ved. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det er disse Spørgsmaal, der i nogen Maade vil komme til at bestemme Retningslinierne for hele den Lovgivning, vi er inde paa ved dette Lovforslag. Jeg kan ikke anerkende, at det System, som vi lever under, den Ud-